

დანიელის წიგნი — შვიდი რიცხვი

შვიდი მეფე

Jeff Pippenger

2023-12-02

შვიდი ქუხილი წარმოადგენს 1798 წლიდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე არსებულ ისტორიას. ეს ისტორია წინასწარ იყო გამოხატული იუდას სამეფოს უკანასკნელი შვიდი მეფით — მენაშედან ძვ. წ. 677 წლიდან ციდკიამდე ძვ. წ. 586 წლამდე.

წმინდა რეფორმის ხაზებში, პირველი ანგელოზის გაძლიერების ერთ-ერთი მახასიათებელია სიმბოლო, რომელიც მიუთითებს იმაზე, რაც მსოფლიო მასშტაბისაა. 1840 წლის 11 აგვისტოს პირველი ანგელოზის უწყება გაძლიერდა, და შემდეგ ეს უწყება მსოფლიოს ყოველი მისიონერული სადგურისკენ იქნა წაღებული.

1840–44 წლების ადვენტური მოძრაობა იყო ღვთის ძალის დიდებული გამოვლინება; პირველი ანგელოზის უწყება მიეწოდა მსოფლიოს ყოველ მისიონერულ სადგურს.“ The Great Controversy, 611.

იმ დროს წინასწარმეტყველურად გამოცხადების მეათე თავის ანგელოზი ჩამოვიდა და ერთი ფეხი მიწაზე დადგა, ხოლო მეორე — ზღვაზე. და უაიტმა ეს განსაზღვრა როგორც სიმბოლო გზავნილის მსოფლიო მასშტაბისა.

ანგელოზის მდგომარეობა — ერთი ფეხით ზღვაზე და მეორე ფეხით ხმელეთზე — აღნიშნავს ამ უწყების გამოცხადების ფართო მასშტაბს. იგი გადალახავს ვრცელ წყლებს და გამოცხადდება სხვა ქვეყნებში, თვით მთელ მსოფლიოშიც კი.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ტომი 7, 971.

კიროსის მიერ პირველი განკარგულების გამოცხადება მსოფლიო მასშტაბის განკარგულება იყო.

სპარსეთის მეფის, კიროსის, მეფობის პირველ წელს, რათა აღსრულებულიყო უფლის სიტყვა, იერემიას პირით თქმული, უფალმა აღძრა სპარსეთის მეფის, კიროსის, სული; და მან ქადაგება გაავრცელა მთელ თავის სამეფოში და წერილობითაც გამოაცხადა, თქვაო: ასე ამბობს სპარსეთის მეფე კიროსი: ზეცის უფალმა ღმერთმა მომცა ქვეყნის ყველა სამეფო, და მან მიბრძანა, ავუშენო მას სახლი იერუსალიმში, რომელიც იუდაშია. ვინ არის თქვენ შორის მისი ხალხიდან? მისი ღმერთი იყოს მასთან, და ავიდეს იერუსალიმში, რომელიც იუდაშია, და ააშენოს ისრაელის უფალი ღმერთის სახლი (იგია ღმერთი), რომელიც იერუსალიმშია. ხოლო ყოველი, ვინც რჩება რომელსამე ადგილას, სადაც იგი ხიზნობს, დაეხმარონ იმ ადგილის კაცები მას ვერცხლით, ოქროთი, ქონებითა და პირუტყვით, გარდა ნებაყოფლობითი შესაწირავისა ღვთის სახლისათვის, რომელიც იერუსალიმშია. მაშინ აღდგნენ იუდასა და ბენიამინის საგვარეულოთა თავკაცები, მღვდლები და ლევიანები, ყველანი, ვისიც სული ღმერთმა აღძრა, რათა ასულიყვნენ იერუსალიმში მყოფი უფლის სახლის ასაშენებლად. ეზრა 1:1–4.

როგორც პირველი ანგელოზი მიიტანეს მსოფლიოს ყოველ მისიონერულ სადგურზე 1840 წლის 11 აგვისტოს, ისე კიროსი, როდესაც პირველ ბრძანებულებას აცხადებს, საკუთარ თავს მოიხსენიებს როგორც „დედამიწაზე არსებული ყველა სამეფოს“ მეფეს. გამოცხადების მეათე თავის ანგელოზის ჩამოსვლა — იმ ანგელოზისა, რომელსაც და უაიტი განსაზღვრავს როგორც „არანაკლებ პიროვნებას, ვიდრე იესო ქრისტე“ — ფლობს იმავე წინასწარმეტყველურ მახასიათებლებს, რასაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლიერი ანგელოზი. და უაიტი მიუთითებს, რომ პირველი ანგელოზის მიზანი იგივე იყო, რაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზის მიზანი.

„იესომ ძლევამოსილი ანგელოზი წარგზავნა, რათა ჩამოსულიყო და დედამიწის მცხოვრებლები გაეფრთხილებინა, რომ მომზადებულიყვნენ მისი მეორედ გამოცხადებისთვის. როდესაც ანგელოზი ზეცაში იესოს თანდასწრებიდან გამოვიდა, მის წინ მიდიოდა უაღრესად კაშკაშა და დიდებული ნათელი. მითხრეს, რომ მისი მისია იყო, თავისი დიდებით გაენათებინა დედამიწა და გაეფრთხილებინა ადამიანები ღვთის მოახლოებული რისხვის შესახებ.“ Early Writings, 245.

პირველი ანგელოზის ძალმოსილება არის სიმბოლო, რომელიც მსოფლიო მასშტაბის ელემენტს უსვამს ხაზს. ქრისტეს ჟამს პირველი უწყება ძალმოსილებით აღიჭურვა ქრისტეს ნათლისღებისას. წმინდა წერილი მოწმობს, რომ მთელი ისრაელი გავიდა უდაბნოში, რათა მოესმინა იოანეს უწყებისთვის.

მაშინ გამოვიდოდნენ მასთან იერუსალიმი, მთელი იუდეა და იორდანეს შემოგარენის მთელი მხარე, და ინათლებოდნენ მის მიერ იორდანეში, აღიარებდნენ თავიანთ ცოდვებს. მათე 3:5, 6.

ქრისტეს მსახურება მიმართული იყო ძველი ისრაელისადმი, და ამ წინასწარმეტყველური აზრით მთელი მსოფლიო მიიზიდა იორდანემდე, ქრისტეს ნათლობის ადგილამდე. თუმცა ნათლობის წესი და ის, რასაც იგი აღნიშნავდა, როდესაც ქრისტე მოინათლა, მიმართული იყო მთელი სამყაროსადმი.

იეჰოიაკიმის სახელი ნიშნავს: „ღმერთი აღდგება“, და ქრისტეს ნათლობისას, როდესაც იოანემ ქრისტე წყლიდან ამოიყვანა, წყლოვანი სამარიდან „აღმოდგომის“ ემბლემა იმ გაძლიერების ერთ ელემენტად იქცა. ეზრას პირველი ოთხი მუხლიდან, რომლებიც უკვე მოვიხმეთ, მეხუთე მუხლი იმათ პასუხს, რომლებმაც ბრძანება მოისმინეს, ასე განსაზღვრავს: „მაშინ აღდგნენ იუდასა და ბენიამინის მამათა თავკაცნი, მღვდლები და ლევიანები, ყველა, ვის სულიც ღმერთმა აღძრა, რათა ასულიყვნენ და აეშენებინათ უფლის სახლი, რომელიც იერუსალიმშია.“ როდესაც პირველი უწყება ძალმოსილდება, დგება აღმასვლა, როგორც ეს იეჰოიაკიმის სახელით არის წარმოდგენილი.

2001 წლის 11 სექტემბერს მესამე ანგელოზის ძლევამოსილი მოძრაობის პირველი უწყება ძალით აღიჭურვა, როგორც ეს წინასახეობრივად გამოიხატა პირველი ანგელოზის ძლევამოსილი მოძრაობის პირველი უწყების ძალით აღჭურვაში. და უაიტი აღნიშნულ თარიღზე ტყუპი კომპეების განადგურებას ეხება.

„ახლა მოდის ის სიტყვა, რომელიც მე გამომიცხადებია, რომ ნიუ-იორკი მოქცევის ტალღამ უნდა წაღვეოს? ეს მე არასოდეს მითქვამს. მე ვთქვი, როცა იქ აღმართულ დიდ შენობებს ვუყურებდი, სართული სართულზე რომ ემატებოდა: „რა საშინელი სცენები მოხდება, როცა უფალი აღდგება, რათა ძლიერად შეარყიოს დედამიწა! მაშინ გამოცხადების 18:1–3-ის სიტყვები აღსრულდება.“ გამოცხადების მეთვრამეტე თავი მთლიანად გაფრთხილება იმისა, რაც დედამიწას მოელის. მაგრამ მე არ მომცემია რაიმე განსაკუთრებული ნათელი იმის შესახებ, რაც ნიუ-იორკს ელის, გარდა იმისა, რომ ვიცი: ერთ დღეს იქაური დიდი შენობები დაემხოება ღვთის ძალის მობრუნებისა და გადაბრუნების შედეგად. ჩემთვის მოცემული ნათლიდან ვიცი, რომ ქვეყნიერებაში დაღუპვაა. ერთი სიტყვა უფლისაგან, ერთი შეხება მისი ძლევამოსილი ძალისა, და ეს მასიური ნაგებობები დაეცემა. ისეთი საშინელი სცენები მოხდება, რომელთა სიმძაფრესაც ჩვენ ვერ წარმოვიდგენთ.“ Review and Herald, July 5, 1906.

ასოთხმოცდაოთხი ათასის ისტორიის პირველი უწყების ძალამოსილების დროს, უფალი „აღდგა“, რათა „საშინლად შეარყიოს ქვეყანა“. იეჰოიაკიმის სახელი პირველი უწყების ძალამოსილებას განასახიერებს. 1840 წლის 11 აგვისტოს უფალი თავისი ტახტიდან აღდგა, დედამიწაზე ჩამოვიდა და ხმელეთსა და ზღვაზე დადგა. კიროსის პირველი ბრძანებისას ერთგულნი აღდგნენ. იეჰოიაკიმი არის სიმბოლო არა მხოლოდ პირველი ანგელოზის მოსვლისა, არამედ იგი პირველი ანგელოზის ძალამოსილებასაც წარმოადგენს.

იეჰოიაკიმი წარმოადგენს უკანასკნელი სამი მეფიდან პირველს, მაგრამ იგი ასევე წარმოადგენს იმ შვიდ მეფეს შორის მეხუთეს, რომელთაც იერუსალიმის განადგურებამდე მიჰყავთ. იმ შვიდი მეფის სახელები მეტად საგულისხმოა. ეს შვიდი მეფე იყვნენ: მანასე, ამონი, იოშია, იეჰოახაზი, იეჰოიაკიმი, იეჰოიაქინი და ციდკია.

მილერიტების ისტორიაში მანასე წარმოადგენს აღსასრულის ჟამს, 1798 წელს. მანასე ნიშნავს „დავიწყების მომწვეველს“, და სწორედ 1798 წელს ტვიროსის მეძავი დავიწყებულ იქნა სამოცდაათი წლით. მანასე ერთ-ერთი ყველაზე უკეთური მეფე იყო და ფლობს წინასწარმეტყველურ მახასიათებლებს, რომლებიც გასათვალისწინებელია.

იუდას უკანასკნელი შვიდი მეფე წარმოადგენს შვიდი ქუხილის ისტორიას 1798 წლიდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე. მენაშე იყო ამ შვიდი მეფიდან პირველი, და როგორც შვიდიდან პირველი მეფე, იგი განასახიერებდა ციდკიას, შვიდი მეფიდან უკანასკნელს. იესო ყოველთვის აიგივებს დასასრულს დასაწყისთან. ციდკია, შვიდიდან უკანასკნელი მეფე, ბაბილონური ტყვეობის მონობაში იქნა წაყვანილი. შვიდი უკანასკნელი მეფიდან პირველიც ბაბილონურ ტყვეობაში იქნა წაყვანილი, რითაც განასახიერებდა უკანასკნელი მეფის ბაბილონურ ტყვეობაში წაყვანას.

და უფალმა ელაპარაკა მენაშეს და მის ხალხს, მაგრამ მათ არ ისმინეს. ამიტომ უფალმა მოავლინა მათზე ასურეთის მეფის ლაშქრის მხედართმთავრები, რომლებმაც მენაშე ეკლებში შეიპყრეს, ბორკილები დაადეს და ბაბილონში წაიყვანეს. ხოლო როცა იგი შევიწროებაში იყო, ევდრებოდა უფალს, თავის ღმერთს, და დიდად დაიმდაბლა თავი თავისი მამების ღმერთის წინაშე, და ილოცა

მის მიმართ; და მან ისმინა მისი ვედრება, შეიწყნარა მისი მუდარა და კვლავ დააბრუნა იგი იერუსალიმში, მის სამეფოში. მაშინ შეიცნო მენაშემ, რომ უფალი არის ღმერთი. 2 ნეშტა 33:10-13.

მანასეს გამოცდილება იმისა, რომ ეცნო, უფალი იყო ღმერთი, განხორციელდა იმით, რომ იგი მოიცილეს მისი სამეფოდან და შემდეგ კვლავ აღადგინეს მის სამეფოში. ნაბუქოდონოსორმაც, ისევე როგორც მანასემ, შეიცნო უფალი, როდესაც იგი მოიცილეს მისი სამეფოდან და ამის შემდეგ კვლავ აღადგინეს.

და დღეთა დასასრულს მე, ნაბუქოდონოსორმა, ზეცისკენ აღვაპყარი ჩემი თვალები, და გონიერება დამიბრუნდა; და ვაკურთხე უზენაესი, და ვადიდე და პატივი მივაგე მას, ვინც ცოცხლობს უკუნისამდე, ვისი ხელმწიფებაც საუკუნო ხელმწიფებაა და მისი სამეფო თაობიდან თაობამდეა. და დედამიწის ყველა მკვიდრი არაფრად არის შერაცხილი; და ის მოქმედებს თავისი ნებისამებრ ზეცის მხედრობაში და დედამიწის მკვიდრთა შორის; და არავის ძალუძს მისი ხელის შეჩერება, ან უთხრას მას: რას აკეთებ? იმავე დროს გონიერება დამიბრუნდა; და ჩემი სამეფოს დიდებისთვის ჩემი პატივი და ბრწყინვალეობა დამიბრუნდა; და ჩემი მრჩეველები და ჩემი მთავარნი მომმართავდნენ; და განვამტკიცდი ჩემს სამეფოში, და აღმატებული სიდიადე შემემატა. ახლა მე, ნაბუქოდონოსორი, ვაქებ, ვადიდებ და პატივს მივაგებ ზეცის მეფეს, რომლის ყოველი საქმე ჭეშმარიტებაა და მისი გზები — სამართალი; და მათ, ვინც ქედმაღლობით დადიან, მას ძალუძს დაამდაბლოს. დანიელი 4:34-37.

მანასეს გამოცდილება ნაბუქოდონოსორზე აღსრულდა. მანასე წარმოადგენს „აღსასრულის ჟამს“ იუდას უკანასკნელი სამი მეფის ისტორიაში და სამოცწლიანი ტყვეობის წინასწარმეტყველების დადგომას. ნაბუქოდონოსორი წარმოადგენს „აღსასრულის ჟამს“ სამი ბრძანებულების ისტორიაში, ისევე როგორც 1798 წელი იყო „აღსასრულის ჟამი“ შვიდი ქუხილის ისტორიაში. ახლახან მოხმობილ მუხლებში ნაბუქოდონოსორს გონიერება „დღეთა დასასრულს“ დაუბრუნდა. „დღეთა დასასრული“ ასევე მოხსენიებულია დანიელის წიგნის მეთორმეტე თავში.

არამედ წადი შენს გზაზე აღსასრულამდე; რადგან განისვენებ და დადგები შენს წილხვედრში დღეთა დასასრულს. დანიელი 12:13.

დანიელის მეთორმეტე თავში მოხსენიებული „დღეთა დასასრული“ არის „აღსასრულის ჟამი“, რადგან დანიელს ეთქვა, წასულიყო „ვიდრე აღსასრული მოვიდოდეს“. იმ დროს დანიელი „თავის წილში დადგებოდა“. „თავის წილში დადგომა“ ნიშნავს თავისი დანიშნულების აღსრულებას, რაც დანიელმა შეასრულა, როცა მისი წიგნი დღეთა დასასრულში, ანუ „აღსასრულის ჟამს“, გაიხსნა. იმ დროს იქნებოდა „ცოდნის მომატება“, რომელსაც გონიერნი გაიგებდნენ. ნაბუქოდონოსორის დღეთა დასასრულს მას „გონიერება“ დაუბრუნდა.

„როდესაც ღმერთი ადამიანს განსაკუთრებულ საქმეს აკისრებს, იგი უნდა იდგეს თავის წილხვედრსა და ადგილზე, როგორც იდგა დანიელი, მზად ღმერთის მოწოდებაზე პასუხის გასაცემად, მზად მისი განზრახვის აღსასრულებლად.“

Manuscript Releases, ტომი 6, 108.

მანასე წარმოადგენს „აღსასრულის ჟამს“ იუდას ბოლო სამი მეფის ისტორიაში; ნაბუქოდონოსორი წარმოადგენს „აღსასრულის ჟამს“ სამ განკარგულებაში. მანასეს მოსდევდა მისი ძე ამონი.

ამონი ნიშნავს „წვრთნას“ და წარმოადგენს იმ დროის მონაკვეთს, როდესაც იყო „ცოდნის გამრავლება“, რომელიც „გონიერ“ წვრთნიდა იმ გზავნილში, რომელიც ახსნილ იქნა. ამონს შემდეგ მოჰყვა იოშია — იმ შვიდთაგან ერთადერთი მეფე, რომელსაც შედარებით კარგი, თუმცა რთული წინასწარმეტყველური ისტორია აქვს.

იოშია ნიშნავს „ღმერთის სამირკველს“ და განასახიერებს იმ ჭეშმარიტებათა დაფუძნებას, რომლებიც „აღსასრულის ჟამს“ იყო გახსნილი. ცოდნის ზრდა, რომელსაც ამონი წარმოადგენდა, უილიამ მილერმა გააერთიანა გაბრიელისა და სხვა წმიდა ანგელოზების ხელმძღვანელობით. მილერის საქმე იოშიას სახელით არის წარმოდგენილი, რადგან მან მოძრაობის საფუძვლები დააფუძნა. იოშიასთან დაკავშირებით კიდევ ბევრია გამოსაკვლევი, მაგრამ ახლა მის ძეზე, იეჰოახაზზე, გადავალოთ.

იეჰოახაზი ოცდასამი წლისა იყო, როცა გამეფდა, და სამი თვე იმეფა იერუსალიმში. დედამისის სახელი იყო ხამუტალი, იერემიას ასული ლიზნადან. და აკეთებდა იმას, რაც ბოროტი იყო უფლის თვალში, ყოველივესამებრ, რაც მისმა მამებმა აკეთეს. და ფარაონ-ნეხომ იგი ბორკილებით შეკრა რიბლაში, ხამათის ქვეყანაში, რათა იერუსალიმში აღარ ემეფა; და ქვეყანას დაადო ხარკი — ასი ტალანტი ვერცხლი და ერთი ტალანტი ოქრო. და ფარაონ-ნეხომ იოშიას ძე ელიაკიმი გაამეფა იოშიას, მისი მამის, ნაცვლად, და სახელი შეუცვალა იეჰოიაკიმად; ხოლო იეჰოახაზი წაიყვანა, და იგი ჩავიდა ეგვიპტეში და იქ მოკვდა. 2 მეფეთა 23:31–34.

იეჰოახაზი ნიშნავს: „იეჰოვამ შეიპყრო“, და იგი ფარაონ-ნეხომ შეიპყრო. იეჰოახაზი, იოსიას ძე, ფარაონ-ნეხომ შეიპყრო და მის ნაცვლად მისი ძმა ელიაკიმი დააყენა, რაც ნიშნავს „აღმამაღლებელი ღმერთი“. შემდეგ ფარაონ-ნეხომ ელიაკიმს სახელი შეუცვალა და იეჰოიაკიმი უწოდა, რაც ნიშნავს „ღმერთი აღდგება“. სახელის შეცვლა აღთქმური ურთიერთობის სიმბოლოა, და პირველი უწყების ძალმოსილებით დამკვიდრების ჟამს ღმერთი აღთქმაში შედის ერთ ხალხთან, იმავდროულად კი გვერდს უვლის ყოფილ აღთქმისეულ ხალხს.

1840 წლის 11 აგვისტოს ოსმალეთის იმპერია, რომელიც წარმოდგენილი იყო ოთხი ქარით, რომლებიც გაშვებული იყვნენ სამას ოთხმოცდათერთმეტი წლისა და თხუთმეტი დღის განმავლობაში, შეიკავა, ანუ, როგორც იეჰოახაზი ნიშნავს, ისინი „შეპყრობილ იქნენ“. ამავე დროს, ელიაკიმი გამეფდა და მისი სახელი შეიცვალა იეჰოიაკიმად, რაც ნიშნავს „ღმერთი აღდგება“. იეჰოიაკიმს მოჰყვა მისი ძე იეჰოიაჰინი, რომელსაც წმინდა წერილში სამი სახელი აქვს.

სახელი იეჰოიაჰინი ნიშნავს: „უფალი აღადგენს და დაამტკიცებს“. იგი იყო იეჰოიაკიმის ძე და აღნიშნავს 1844 წლის გაზაფხულზე მეორე ანგელოზის მოსვლას, როდესაც ღმერთმა „აღადგინა და დაამტკიცა“ ახალი, ჭეშმარიტი, პროტესტანტული რქა. მეორე ანგელოზის უწყება ძალმოსილი გახდა შუაღამის ძახილის უწყებით, ხოლო

იექონია და ქონია ნიშნავს: „ღმერთი დაამტკიცებს“. ეს სამი სახელი, რომელთაც ერთნაირი მნიშვნელობა აქვთ, წარმოადგენს შუაღამის ძახილის შეერთებას მეორე ანგელოზის უწყებასთან. სულიწმიდის საბოლოო გადმოღვრისას, დიდი ღაღადის დროს, ას ორმოცდაოთხი ათასი იბეჭდება. ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა წინასწარ იყო ტიპობრივად ნაჩვენები მილერიტული მოძრაობის შუაღამის ძახილში, და იეჰოიაქინი, რომელსაც ასევე იექონიასა და ქონიას უწოდებენ, დაბეჭდვის სიმბოლოა.

ცოცხალი ვარ მე, ამბობს უფალი, თუნდაც კონია, იეჰოიაკიმის ძე, იუდას მეფე, ჩემი მარჯვენის ბეჭედი იყოს, იქიდანაც კი ამოგვლეჯდი შენ; და გადაგცემ შენ იმათ ხელში, ვინც შენს სიცოცხლეს ეძიებს, და იმათ ხელში, ვისი სახისაც შენ გემინია, კერძოდ, ბაბილონის მეფის, ნაბუქოდრეცარის ხელში, და ქალდეველთა ხელში. და გაგაძევებ შენ და დედაშენს, რომელმაც გშობა, სხვა ქვეყანაში, სადაც არ დაბადებულხართ; და იქ მოკვდებით. ხოლო იმ ქვეყანას, სადაც დაბრუნებას ნატრობენ, იქ ვეღარ დაბრუნდებიან. ნუთუ ეს კაცი, კონია, მოძულეებული, დამსხვრეული კერპია? ნუთუ ის ისეთი ჭურჭელია, რომელშიც არავითარი სურვილი არ არის? მაშ, რატომ არიან განდევნილნი იგი და მისი მოდგმა, და გადაყრილნი იმ ქვეყანაში, რომელსაც არ იცნობენ? ჰოი, მიწავ, მიწავ, მიწავ, ისმინე უფლის სიტყვა. იერემია 22:24–29.

იოაქინი, იექონია და ქონია წარმოადგენენ დაბეჭდვის დროს, როდესაც მეორე ანგელოზს შუაღამის ღაღადის უწყება უერთდება. იგი წარმოადგენს უგუნურთა დაბეჭდვის დროს. ბოროტი მეფე წარმოადგენს იმ უგუნურ ლაოდიკიელ ქალწულებს, რომელთაც დაბეჭდვის დროს განეწესათ მხეცის ნიშნის მიღება, რადგან ისინი სამუდამოდ ამოინთხევიან უფლის პირიდან.

ღვთის მარჯვენა ხელზე ბეჭედი არის მისი საბეჭდავი, ხოლო ისინი, ვინც ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროს უფლის პირიდან გამოიფრქვევიან, დაპირისპირებულნი არიან ზერუბაბელს, იმ კაცს, რომელსაც „შვიდგზის“ შვეული ხელში ეჭირა.

ელაპარაკე ზერუბაბელს, იუდას მმართველს, და უთხარი: შევარყევ ცას და მიწას; დავამხოვ სამეფოთა ტახტს და გავანადგურებ წარმართთა სამეფოების ძლიერებას; დავამხოვ ეტლებს და მათში მსხდომთ; და ჩამოცვივდებიან ცხენები და მათი მხედარნი, თითოეული თავისი ძმის მახვილით. იმ დღეს, ამბობს ცაბაოთ უფალი, აგიყვან შენ, ზერუბაბელ, ჩემო მსახურო, შეალთიელის ძეო, ამბობს უფალი, და გაქცევ ბეჭდის ბეჭედად, რადგან ამოგიჩიე შენ, ამბობს ცაბაოთ უფალი. ანგია 2:21–23.

„დაბრკოლების ქვა“, რომელიც არის „შვიდგზის“, არის „სამერწავი ძაფი“ ზერუბაბელის ხელში, და იგი წარმოადგენილია როგორც „ბეჭედი“, რომელსაც ღმერთი იყენებს ას ორმოცდაოთხი ათასის დასაბეჭდად. ბეჭედი, ანუ „ნიშანი“, დაედება მათ, ვინც „ოხრავს და ღაღადებს“ იმ სისაძაგლეების გამო, რომლებიც იერუსალიმში ხდება. ოხვრა და ღაღადი განსაზღვრავს იმათ გამოცდილებას, რომლებიც იბეჭდებიან, და ოხვრა და ღაღადი არის მათი შინაგანი პასუხის სიმბოლო „შვიდგზის“ წამალზე. ეს

არის აღსარება მათი ცოდვებისა და მათი მამების ცოდვებისათვის. ეს არის იმის აღიარება, რომ ისინი არ დადიოდნენ ღმერთთან და რომ ღმერთი არ დადიოდა მათთან 2020 წლის 18 ივლისის იმედგაცრუების შემდეგ. ეს არის გამოცდა, რომელიც ჩავარდა 1863 წელს, დროის იმ პერიოდში, როცა ფილადელფია ლაოდიკიად გარდაიქმნებოდა. ეს წინასახეობრივად გამოხატავდა იმ დროის პერიოდს, როცა კონიაჰით წარმოდგენილნი სამუდამოდ დამკვიდრდებიან როგორც უგუნური ლაოდიკიური ქალწულები, ხოლო ზერუბაბელით წარმოდგენილნი სამუდამოდ დამკვიდრდებიან როგორც ბრძენი ფილადელფიური ქალწულები.

იეჰოიქინს მოჰყვა ციდეკია, შვიდი მეფეთაგან უკანასკნელი. როგორც მენაშე წარმოადგენდა 1798 წელსა და „აღსასრულის ჟამს“, ასევე ციდეკიამ უნდა წარმოადგინოს 1844 წლის 22 ოქტომბერი, როდესაც ხილვა „ილაპარაკებდა და არ მოიტყუებოდა“. ციდეკია არის სახელი, რომელიც შედგენილია ორი ებრაული სიტყვის შეერთებით. ერთი სიტყვაა „იეჰოვა“, და იგი შეერთებულია იმ სიტყვასთან, რომელიც დანიელის მერვე თავის მეთოთხმეტე მუხლში ითარგმნება როგორც „განიწმიდოს“. ციდეკია ნიშნავს ღვთის ტაძრის განწმენდას, რომელიც დაიწყო 1844 წლის 22 ოქტომბერს.

იუდას უკანასკნელი შვიდი მეფე წარმოადგენს 1798 წლიდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე მიმდინარე პროგრესულ ისტორიას. იეჰოიაკიმი არის 1840 წლის 11 აგვისტოს სიმბოლო, რაც, თავის მხრივ, წარმოადგენს 2001 წლის 11 სექტემბერს. იგი პირველი ანგელოზის უწყების ძალმოსილების სიმბოლოა, და იგი შემოყვანილია დანიელის წიგნის პირველი თავის პირველ მუხლში. ამრიგად, დანიელის პირველი თავის ვითარება და კონტექსტი არის პირველი ანგელოზის უწყების ძალმოსილება, როგორც ეს გამოცხადების მეათე თავშია წარმოდგენილი. გამოცხადების მეათე თავში ქრისტე ჩამოვიდა ხელში პატარა წიგნით, რომლის ჭამაც იოანეს ებრძანა. სწორედ ამიტომ, დანიელის წიგნში პირველი გამოცდა ჭამას შეეხება.

ჩვენ ამ საკითხების განხილვას შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.

და მითხრა მე: ძეო კაცისა, აჭამე შენი მუცელი და აღივსე შენი შიგანი ამ გრაგნილით, რომელსაც მე გაძლევ. მაშინ შევჭამე იგი; და იყო იგი ჩემს პირში, როგორც თაფლი, სიტკბოებისათვის. ეზეკიელი 3:3.